

כתב רבינו המקובל אלוקי הרמ"ע בשברי לוחות, על מה שדרשו חז"ל [ברכות ח, א]

בפסוק "הן אל כביר ולא ימאס כביר כח לב" [איוב לו, ה], מגיין שאין הקב"ה מואס בתפילתן של רבים, שנאמר "הן אל כביר לא ימאס". ולכאורה בקרא לא נאמר הכי, רק "ולא ימאס" בוא"ו. וכתב הרמ"ע כי זה דרך הגמרא כי הכא, דהא 'כביר' קמא דווקא שבתו של מקום היא, והדר כתיב 'ולא ימאס כביר כח לב', הרי שיש וא"ו במלת 'ולא'. וגם בגמרא לא כתבו 'כביר' בתרא שהיא שבתו של ציבור בשעה שהן באגודה אחת בכח לב שהיא התפילה, והגמרא לקצר נקט 'כביר' חדא זימנא והשמיט הוא"ו שלא להפסיק הענין, כאילו יאמר 'הן אל כביר לא ימאס', ופשוט. והנה כפל 'כביר' בכתוב הוא ככפל מלת 'יברך' שבפסוק "ה' זכרנו יברך" [תהלים קטו, יב], זה וזה (היינו 'כביר' ו'יברך') בגיטריא ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן (שהוא רל"ב), והוא ה' מילואין של שם הוי"ה ית"ש), כי בזמן שישראל באגודה אחת הן הן שמו של הקב"ה, עכ"ד הקדושים.

ואני הפעוט אוסיף נוסף משלי על דבריו הקדושים, כי 'כביר' הן אותיות 'יברך', לרמז על ענין נשגב מאד של האחדות, כי בזמן שהמה כביר כח, היינו באגודה אחת, ממילא ה' יזכרם לטובה ויברך אותם. וזה שאמר הרמ"ע כי כפל 'כביר' בכתוב הוא ככפל מלת 'יברך' שבפסוק "ה' זכרנו יברך", להורות ששני פסוקים אלו עומדים זה מול זה, שבזמן שהן 'כביר כח' - היינו באגודה אחת - אז 'ה' זכרנו יברך'. ונכון מאד בסייעתא דשמיא.

- י -

אחי! וריעי! התבוננו וראו עד כמה גדול כח של אחדות ישראל, שהרי רבינו הרמ"ע שכל דבריו דברי קבלה אמר שבזמן שישראל באגודה אחת הן הן שמו של הקב"ה ממש, ולא דווקא שם פשוט, רק השם הגדול עם כל ד' מילואיו שהן ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן כלול בהם, כי ד' מילואין של הוי"ה ב"ה עולה כמנין 'כביר', והוא שמו הגדול. ובוה נראה לפרש קרא [שמואל א יב, כב] "כי לא יטוש ה' את עמו בעבור שמו הגדול", היינו כשהן באגודה אחת שאז המה ממש שמו הגדול וכנ"ל, אז לא יטוש אותם ולא ימאס אותם אף אם המה ח"ו במדרגה פחותה מאד, כאשר אמר הכתוב "הן אל כביר ולא ימאס כביר כח לב", כשהן כאיש אחד ובלב אחד, דמהוצרך לומר 'לא ימאס' מכלל דהוי ראויין למאס ח"ו, עם כל זה כשהם כביר כח לב באגודה אחת לא ימאס אותם ועוד יברך אותם, כדכתיב "ה' זכרנו יברך", שבאו שניהם על ענין אחד לדברי רבינו הרמ"ע. וגם כאשר הוספתי אני כי 'כביר' הוא אותיות 'יברך', להורות שבזמן שאנו בבחינת כביר באגודה אחת אז ה' יברך אותנו. וכעת נראה להוסיף עוד עם דברי האריז"ל המובא בשל"ה [תולדות אדם, בית הוי"ה, סימן מז] כי 'יהי אור' עולה ד' מילואין הוי"ה רל"ב. על כן, אם נהיה בבחינת 'כביר' באגודה אחת, נזכה ל'יהי אור' שהוא כמנין 'כביר', שיהיה לנו כמו שהיה בימי מרדכי "ל'יהודים היתה אורה שמחה וששון" וגו' [אסתר ח, טז], אכ"ר.